

nje nevarnosti, ki preté dijakom v slov. paralelki!

Ravno na robe, nevarnosti za-nje ni nobene, ne pri učenju, kajti ležje bodo umeli, kar se uči v slov. jeziku, ne pri podpori, saj ne ostane nobeden brez nje, ako mu je je treba. Tedaj slov. stariši, ako vam je na tem, da se vaši otroci izučé, zapišite jih v slov. paralelke!

Resna beseda, resna stvar.

Ne vemo, kako je to ali v novem času dobivamo iz Ljutomerskega okraja samo pritožbe in težko je reči, kdo da je kriv nevolje, ki se kaže v njih. V tem okraju so zavedni možje doma ali kar se tiče gosposke, do njih so še vselej pohlevni. Da je pa sedaj že neka splošnja nevolja v onem okraju, to se nam kaže tudi v naslednjih vrstah. V tem oziru se nam piše tako-le:

Marsikateri bi mislil, da teče pri nas, v Ljutomerskem okraju vse (razen volitev) v redu, ker se tako malo iz našega okraja poroča. Ali kako zelo bi se motil, kdor bi si le nekoliko hotel pogledati v naše urade. Akoravno c. kr. okrajno glavarstvo in davčni urad, od slavne vlade dobila dvojezične tiskovine za to, da se nam Slovincem na slovenski strani izpolnijo, vendar je vsikdar nemška stran izpolnjena in slovenska prerisana.

V resnici pa smo si sami krivi, kakor nam piše v uvodnem članku „Slov. Gosp.“ štev. 23, ker še se z velikim trudem pridobljenih pravic niti ne poslužujemo. Vsi občinski uradi dobivajo v reševanje le nemška pisma, kakor bi naši župani iz Bismarkije prišli. Ravno sedaj smo dobili cd c. kr. okrajnega glavarstva „Razsodek o odmeri vojaške takse“ in akoravno je slavna vlada daleč na Dunaji, je vendar znala, da tukaj Slovenci domujejo in je za to poslala dvojezične tiskovine. Gospod baron, naš c. kr. okrajni glavar, pa noče znati, da smo tukaj Slovenci, zato je slovenska stran na vojaški taksi ostala prazna in se je gospodu baronu na ljubo izpolnila nemška stran, da-si vse tukajšnje prave Nemce lahko na prste preštejemo in Slovence na tisoče števimo.

Da je tako pri vsem, karkoli dobimo, tega mi še ni treba dalje omeniti. Slovenski kmetje in župani, storimo vsak svojo dolžnost, da se tako skažemo hvaležni našim neustrašenim gospodom poslancem in narodu. Otresimo mlačnost in popustljivost in ne ustrašimo se, ako nas hudo gospodje pogledajo na naše pravične zahteve. Občinski odbori, to se pravi, vsi, ki smo v kakem obč. odboru, storimo prvi korak ter enoglasno zahtevajmo slovensko popolno uradovanje, saj nismo odvisni od naših protivnikov. Doba, ko se je moral kmet pokoriti plemenitašem, ta je minola.

Slovenski gg. profesorji in učitelji so predstavljeni iz domovine, ako pokažejo svoj narodni duh in ponos. Čč. gg. duhovnikom hočejo škodovati, ako branijo pravice slovenskemu narodu. Slovenski kmetje, kateri smo vsikdar bili in bomo zvesto udani veri, domovini in cesarju, mi smo neodvisni, terjajmo zato vsikdar in povsod z odločnostjo slovenskega uradovanja in listin. Kdor svojega jezika ne spoštuje, ta je že podlaga tujčevi peti, pravi pregovor, zatoraj pomagaj si tudi sam in Bog ti bo pomagal!

M., kmet.

Gospodarske stvari.

Oranje na globoko.

(Konec.)

Da se ležje in globlje orje, za to kaže vpreči čveterjad in če je njiva po takem oranji tudi pisana, to se pravi: če se v tem kaže v razni prsti, to ne dene veliko, kajti če se vsadi krompir v tako polje, bode k malu lepša podoba na njem.

Na tako krompirišče kaže pa potlej vsejati ovsa, ne pa ječmena, ker bi še za tega prst ne bila dobra. Po ovsu naj se izorje v jeseni zopet na globoko in spomladi sadi se iz nova krompir na takem polji. Kdor pa misli po krompirji vsejati detelo, tak stori dobro, ako potrosi pred povlačenjem nekoliko vapna po polji. To služi izvrstno detelišču.

Bodi pa že, kakor koli, glavno je pri globokem oranji to, da se izgori to že jeseni, da torej ostane prst čez zimo prazna ali k večjemu sme se za krompirišče nekaj gnoja podorati tudi v jeseni, toda podorje naj se le prav na plitvo! Tako se razdeli prst in gnoj ob enem čez zimo in krompirja bode veliko in če je leto le kaj ugodno, tudi zdrav bode in lep, da bi ga človek le gledal.

Tudi v težki prsti je včasih oranje na globoko dobro. Dež splavi namreč gnoj in druge redilne snovi skoz površje in ker je prst težka, ne gre to daleč va-njo, vendar pa je mogoče, da je že pod prstjo, iz katere zajemlje silje svojo moč, in zato je ona dobra plast brez koristi. Ako se pa od časa do časa orje na taki zemji globlje, tedaj pride tudi taka plast na vrh in silju, ki se vseje va-njo, daje lahko obilo koristi.

Ali tu, v težki prsti, treba nam je biti previdnim ter ne smemo že koj s kraja postaviti pluga na globoko, ampak to se naj godi polagoma; vsako leto nekaj globlje se naj izorje in tako spravimo s časom vse snovi, ki so silju koristne, iz globočine in v korist silju. Škode pa zato ne bode nobene. Na robe; tako oranje streže, ako se ravnamo prav, vsakemu